

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 4. 11. 2021, v trestní věci obžalované **M.M.**, narozené XXXXX, XXXXX, st. příslušnost SVK, na rodičovské dovolené, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování: XXXXX, o **odvolání** státního zástupce a zmocněnce poškozené proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 9. 9. 2021, č. j. 90 T 79/2021-275, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu **se napadený rozsudek zrušuje.**

Podle § 259 odst. 5 písm. a) trestního řádu **se věc vrací soudu I. stupně.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil obžalovanou obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně pro skutek spočívající v tom, že

dne 10. 9. 2020 v době kolem 17:00 hodin v Brně na ulici XXXXX, na silnici před rodinným domem č. XXXXX po předchozí slovní rozepři ohledně chování syna F.M., narozeného XXXXX, a jeho fyzickém napadení ze strany V.B. (řešeno samostatně pod č. j. KRPB-179179/PŘ-2020-060211), fyzicky napadla V.B., narozenou XXXXX, tím způsobem, že ji oběma rukama odstrčila tak silně, že ztratila stabilitu a upadla na zem,

a tímto svým jednáním poškozené V.B. způsobila zlomeninu okovce levé loketní kosti s posunem úlomků, zlomeninu horního konce levé stehenní kosti s odlomením malého chocholíku s posunem úlomku a oděrky na těle, tedy vážnou poruchu zdraví, kdy tato zranění si vyžádala hospitalizaci v nemocnici a bylo nutné operační řešení poranění lokte i horního konce stehenní kosti, s citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4-5 měsíců, spočívajícím kromě bolestí v oblasti lokte a levé kyčle zejména v podstatném narušení hybnosti v levém lokti a v levé kyčli s omezením zátěže levé dolní končetiny a tím významné omezení v pohybu, ve změnách poloh, v chůzi, v podstatném omezení v oblékání, sebeobsluze, v osobní hygieně, přičemž poškozená byla ve většině životních úkonů dlouhodobě odkázána na dopomoc 2. osoby a při současném poranění horní i dolní končetiny byla pro poškozenou ztížena opora o berle či hole, byly ztíženy změny poloh a při kombinaci poranění dvou končetin se u poškozené podstatněji zkomplikovala možnost jejího pohybu a celková doba léčení bude trvat ¾ roku až rok,

ve kterém byl spatřován zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť naznal, že tento skutek není trestným činem, kdy zároveň podle § 229 odst. 3 trestního řádu odkázal poškozenou V.B. s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, a stejně tak odkázal Oborovou zdravotní pojišťovnu zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, též s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku si včas podali odvolání jak státní zástupce v neprospěch obžalované, a to jak do výroku o vině zmocněncem poškozené V.B. do výroku o náhradě škody.
3. Státní zástupce vytýká soudu I. stupně, že důkazní situaci vyhodnotil jako „tvrzení proti tvrzení a rozhodně nepostupoval dle ustanovení § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu, kdy vytýká, mimo jiné soudu I. stupně, že v odůvodnění zdlouhavě opisuje obsah jednotlivých důkazů, zejména výpověď obviněné a svědků, aniž by jasně a stručně vyhodnotil, co z těchto důkazů vyplývá a jakými úvahami se soud řídil při hodnocení těchto důkazů.
4. Soud I. stupně fakticky se držel jako základu výpovědi obžalované, a vůbec nebral na zřetel, že tato odpověď se různila, má závažné pochybnosti o údajném útoku poškozené B. na dítě, kdy má za to, že soud nevzal v potaz tvrzení svědkyně A.B. a B., kdy tvrzení obžalované v tomto směru vyvracejí, rozhodně nesouhlasí se závěrem soudu o možnosti nutné obrany, též zdůrazňuje zásadní rozpor v tvrzení obžalované, že poškozenou od vozidla odvěkla na chodník, což je v rozporu s tvrzením svědků J.C. a závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, kdy tito svědci našli poškozenou u automobilu a nikoliv na chodníku a zároveň, že znalkyně jednoznačně uvedla, že s ohledem na utrpěný úraz, tak jak je popsáno ve výroku, bránil poškozené v jakémkoliv aktivním pohybu. Podobně nesouhlasné stanovisko vyslovil i zmocněnec poškozené, kde podrobně analyzuje jednotlivé důkazy, zejména rozpory ve výpovědi obžalované, dále kritizoval skutečnost, že přes rozpory ve výpovědi obžalované a z přípravného řízení a před soudem nečetl tuto výpověď z přípravného řízení a nenalezl vysvětlení a dále v podaném odvolání podrobně analyzuje jednotlivé důkazy a též stejně jako státní zástupce dospívá k závěru, že hodnocení důkazů soudem I. stupně byly porušeny zásady formální logiky.
5. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu v intencích podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal zároveň způsob řízení před soudem I. stupně a dospěl k následujícím závěrům.
6. Pokud jde o způsob řízení, tak zde je skutečně možno připustit námitku zmocněnce v tom smyslu, že přesto, že ve výpovědi obžalované byly rozpory jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, tyto rozpory nějakým způsobem soud I. stupně neodstranil.
7. Pokud jde o rozsah provedeného dokazování, tak i zde odvolací soud musí dát za pravdu odvolatelům v tom smyslu, že znalkyně z oboru zdravotnictví byla sice dotázána, zda byla poškozená schopna aktivního pohybu, či nikoliv, na což odpověděla záporně, tedy že vyloučila, že by se poškozená mohla vlastním přičiněním vrátit z místa, kam ji obžalovaná dopravila, opět k automobilu, tedy cca na vzdálenost 4 až 6 metrů s ohledem na utrpěná zranění.
8. Dle názoru odvolacího soudu též bylo třeba zodpovědět otázku, zda s ohledem na utrpěná zranění by byla poškozená schopna absolvovat „odtažení obžalovanou přes silnici až na chodník“. Lze důvodně předpokládat, že takovýto postup jednání obžalované, na kterém trvala, kdy poškozené způsobil nevýslovnou bolest, a určitě by reagovala nějakým způsobem na takovýto postup obžalované.
9. Přesto, že konkrétně v tomto bodě tedy odtažení či neodtažení poškozené, existuje výrazná pochybnost o tvrzení obžalované, soud I. stupně na to nikterak nereagoval, přesto vystavil skutkový děj na části výpovědi obžalované.

10. Taktéž v rozporu se zásadami formální logiky se soud I. stupně postavil k verzi obžalované, tedy že dítě bylo vystrašené, bylo napadené poškozenou, kdy zcela opačně o tomto hovoří jak svědkyně B., tedy že dítě bylo zcela klidné, podobně kusý záznam v souvislosti s ošetřením dítěte.
11. Závěrem je třeba připomenout, že hodnocení důkazů je výsadním právem soudu I. stupně a odvolacímu soudu do něho právo zasáhnout je dáno pouze tehdy, pokud soud I. stupně poruší zásady formální logiky.
12. Odvolací soud má za to, že v danou chvíli v dané věci o takové porušení bezpochyby jde. Existuje plejáda důkazů, která vyvrací, byť dílčím způsobem tvrzení obžalované, kdy sama si v některých věcech i protirečí, přesto nalézací soud se opačnými důkazy, než tvrdí obžalovaná, nezabývá a zjednodušuje celou záležitost do verze „tvrzení proti tvrzení“, ač tomu tak rozhodně není, neboť výpovědi citovaných svědků mluví odlišně než obžalovaná, přesto na ně není dán zřetel, kdy na druhé straně vyplývá z protokolu o hlavním líčení, že poškozená byla „téměř týrána u hlavního líčení otázkami, pod jakým úhlem stála k automobilu, kdy dle názoru odvolacího soudu tato skutečnost je naprosto nedůležitá, neboť najisto postaveno je, a to obžalovaná ani nepopírá, že skutečně do poškozené strčila tak, že tato upadla, že si způsobila fatální zranění pádem, o tom též pochyby nejsou.
13. Lze přisvědčit výhradě ze strany státního zastupitelství v tom smyslu, že soud rozhodně nepostupoval ve smyslu § 2 odst. 5, 6 trestního řádu zcela důsledně a navíc tak, jak vytýkají oba odvolatelé, rozhodně odůvodnění rozsudku nesplňuje ustanovení § 125 trestního řádu, neboť rozhodně obsahem odůvodnění nemá být stručný obsah spisu, ale bezpochyby velmi stručný obsah spisu a zejména pak podrobné rozebrání, které důkazy soud a z jakých důvodů považuje za vyvrácené či souhlasné.
14. S ohledem na skutečnost, že odvolací soud nemůže uznat vinným obžalovaného, který byl obžaloby zproštěn, nezbylo než napadený rozsudek zrušit a vrátit věc k novému projednání a doplnění dokazování, přinejmenším doplněním výpovědi znalkyně, jaký výsledek by mělo jednání obžalované tak, jak ho sama popsala, tedy že uchopila poškozenou v podpaždí a odtáhla ji přes silnici a chodník až k zídce.
15. V novém projednání věci soud I. stupně bude striktně postupovat dle ustanovení trestního řádu, tedy že bude analyzovat jak jednotlivě, tak v souhrnu veškeré provedené důkazy a zejména pak vysvětlí, kterým důkazům uvěřil, kterým nikoliv a také zejména proč takto učinil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 4. 11. 2021

Miroslav Dlouhý v. r.
předseda senátu